

Границата откъмъ сѣверъ слѣдва по дѣсния брѣгъ на Дунава отъ старата сѣрбска граница до една точка на изтокъ отъ Силистра, която ще се опрѣдѣли чрѣзъ една европейска комисия; отъ тамъ тя се опжтва къмъ Черно-море и допира до послѣдното на югъ отъ Мангалия, която се присъединява къмъ Ромъния. Черно-море образува източната граница на България. На югъ границата тръгнува отъ устието на потока, покрай който лежатъ селата Ходжа кьой, Селямъ-кьой, Айваджикъ, Кулибе и Суджулукъ (Гулица), прѣрѣзва прѣко долината на Дели-Камчия, минува южно отъ Белибе и Кемхаликъ, прѣминава Дели Камчия, два и половина километра по-горѣ отъ Ченгелъ, възкача се на планината при една точка, която лежи между Текенликъ и Айдосъ Брежда и слѣдва по нея прѣзъ Карнобатъ-балканъ, Присевица-балканъ и Казанъ-балканъ на сѣверъ отъ Котелъ до Демиръ-капия. Послѣ продължава по главното бърдо на Великий балканъ и върви по него дори до върха на Косица.

Тукъ тя остава бърдото на балкана, смѣква се на долу между селата Пирдопъ и Душанци, отъ които едното остава на България, а другото на Източна Румелия и върви дори до рѣката Тузлудере, слѣдва по тази рѣка до съединението ѝ съ Тополница, послѣ по тая послѣдната рѣка до сливането ѝ съ Смолско-дере при селото Петричево, като остави на Източна Румелия единъ поясъ около два километра на ширъ по-горѣ отъ това сливане, възлиза между потоцитѣ Смолско-дере и Каменица по чертата на водораздѣла, за да се обърне на юго-западъ къмъ върха на Войнякъ и по права линия да достигне до точката на 875 отъ австрийската